

Finansklagenemnda Skade

Avgjørelse FinKN 2026-1015

18.9.2026

Storebrand Forsikring AS

Bygning - innbo (kombinert)

Rørbrudd – krav om erstatning for økte utgifter til vannforbruk.

Det oppstod en vannlekkasje som følge av et rørbrudd i sikredes bolighus, og foretaket bekreftet dekning for utbedringskostnadene. Sikrede krevde at foretaket også skulle dekke hennes økte utgifter til vannforbruk i perioden lekkasjen pågikk. Foretaket avslo kravet og viste til at bygningsforsikringen ikke omfattet tap av vann. Videre anførte foretaket at økt vannforbruk ikke kunne regnes som en fysisk skade på bygningen. Sikrede anførte på sin side at den økte vannutgiften var en direkte og påregnelig følge av det dekningsmessige rørbruddet og lekkasjen. Videre mente sikrede at det ikke fremgikk klart av vilkårene at forsikringen ikke dekket tap av vann i forbindelse med rørbrudd, og at denne uklarheten måtte gå utover foretaket. Nemnda kom til at tap av vann ikke var en negativ fysisk innvirkning på forsikret bygning og dermed ikke en «skade», samt at økte vannutgifter ikke var en merutgift som var opplistet som dekket under vilkårene.

Saksfremstilling

Saken gjaldt sikredes krav om erstatning for utgifter til økt vannforbruk i forbindelse med et dekningsmessig rørbrudd og vannlekkasje.

Sikredes hus var omfattet av en bygningsforsikring hos Storebrand Forsikring (foretaket) med følgende aktuelle vilkårsbestemmelser:

B.4 Hvilke skader forsikringen gjelder for

Forsikringen gjelder fysisk skade på forsikret bygning/bygningsdeler inntruffet i forsikringstiden.

(...)

B.5 Merutgifter ved dekningsmessig skade

(...)

B.5.1 Riving, rydding og bortkjøring

(...)

B.5.2 Tap av leieinntekt og boutgifter i reparasjonstiden

(...)

B.5.3 Påbud fra offentlig myndighet

(...)

B.5.4 Prisstigning

Påløpende merutgifter på grunn av prisstigning etter skade i den tid det normalt tar å reparere eller gjenoppføre bygningen

(...)

B.5.5 Tilskudd til klimavennlige eller skadereduserende tiltak

(...)

Det oppstod en vannlekkasje som følge av et rørbrudd i sikredes bolighus. Foretaket bekreftet dekning og fremla et erstatningstilbud basert på takstmannens kalkyle. Tilbudet omfattet utbedringskostnadene knyttet til selve rørbruddet og de påfølgende vannskadene i bygningen.

Sikrede stilte spørsmål ved erstatningsoppgjøret og krevde at foretaket skulle dekke hennes økte utgifter til vannforbruk i perioden lekkasjen pågikk. Hun fremla fakturaer fra kommunen som dokumentasjon på økte utgifter til vann og avløp i perioden.

Foretaket avsto kravet og viste til at bygningsforsikringen ikke omfattet tap av vann.

Saken ble klaget inn for Finansklagenemnda den 17.12.25.

Sikrede anfører at foretaket er ansvarlig for å dekke økte vannutgifter som følge av rørbruddet. Hun har fremlagt fakturaer fra kommunen som beviser at hun har hatt et ekstraordinært vannforbruk i perioden da lekkasjen pågikk. Det ekstraordinære vannforbruket er en direkte og dokumentert følge av et dekningsmessig rørbrudd. Dersom ikke rørbruddet hadde oppstått, ville vannforbruket ha vært normalt. Kostnaden er dermed en påregnelig kostnad som følge av bygningsskaden. Etter sikredes syn hører dette tapet hjemme under bygningsforsikringen. Det fremgår ikke klart av vilkårene at tap ved økt vannforbruk ikke dekkes, og denne uklarheten må gå utover foretaket.

Forsikringsforetaket anfører at det ikke er ansvarlig for å dekke sikredes kostnader som følge av økt vannforbruk. Selv om det økte vannforbruket skyldes rørbruddet, innebærer ikke dette i seg selv at utgiften er erstatningsmessig. Det er forsikringsvilkårene som regulerer hvilke utgifter som omfattes av bygningsforsikringen, og det finnes ikke et konkret vilkårspunkt i avtalen som tilsier at den aktuelle merutgiften skal dekkes under forsikringen. Forsikringen dekker først og fremst «fysisk skade på forsikret bygning». Økte vannutgifter regnes ikke som en fysisk skade på bygningen. Videre dekker forsikringen enkelte bestemte merutgifter som er listet opp under vilkårspkt. B.5. Dette punktet omfatter bl.a. utgifter til riving og rydding, tapte leiekostnader og merutgifter som følge av påbud fra offentlig myndighet. Økte vannkostnader er ikke omfattet av noen av disse konkrete vilkårspunktene, og faller følgelig utenfor bygningsforsikringens dekning.

Sekretariatets konklusjon:

Nemndas sekretariat avgjorde saken i medhold av delegert avgjørelsesmyndighet, jf. lov om godkjenning av klageorganer for forbrukersaker § 22, jf. pkt. 11 i Finansklagenemndas saksbehandlingsregler. Sikrede fikk ikke medhold:

Din forsikring dekker fysisk skade på forsikret bygning/bygningsdeler. Skadebegrepet har i langvarig nemndspraksis blitt tolket slik at det må foreligge en negativ fysisk påvirkning på den forsikrede gjenstanden, se eksempelvis nemndsavgjørelser 2026-168 og 2012-388. Videre viser vi til Høyesterettsavgjørelsen HR-2024-2040-A avsnitt 51:

Begrepet 'skade' betyr en negativ fysisk innvirkning på den forsikrede gjenstand. Skaden inntreffer når årsaken eller påvirkningen materialiserer seg i negative fysiske konsekvenser på gjenstandens materiale, overflate, konstruksjon eller struktur, se Bull og Wilhelmsens Forsikringsrett side 252. Denne forståelsen av skadebegrepet er innarbeidet i nemndspraksis, se Finansklagenemndas avgjørelser. FinKN-2019-354, FinKN-2020-640 og FinKN-2024-424.

Det er klart at økt vannforbruk i seg selv ikke kan anses som en skade i forsikringsrettslig forstand, selv om dette har ført til et økonomisk tap. Økt vannforbruk har ikke påvirket bygningens materiale, overflate, konstruksjon eller struktur på negativ måte.

Tapet ved økt vannforbruk er dermed ikke omfattet av dekningen under bygningsforsikringens pkt. B.4 'Hvilke skader forsikringen gjelder for'.

Forsikringen dekker imidlertid en rekke økonomiske tap utover selve skaden, jf. pkt. B.5 'Merutgifter ved dekningsmessig skade'. Under dette vilkåret er det listet opp en rekke tap som har sammenheng med dekningsmessig skade, herunder husleietap, tap som skyldes påbud fra offentlig myndighet og utgifter til riving og rydding. Denne listen over hvilke typer tap som dekkes må anses som uttømmende, slik at foretaket ikke svarer for andre typer tap som oppstår i forbindelse med en skade. Dette gjelder selv om det er årsakssammenheng mellom skaden og tapet. Tap som følge av økt vannforbruk står ikke oppført som et punkt under overskriften 'Merutgifter ved dekningsmessig skade'. Tap som følge av økt vannforbruk er dermed ikke dekket under forsikringen.

På denne bakgrunn har sekretariatet kommet til at foretaket ikke er ansvarlig for å dekke dine utgifter ved økt vannforbruk. Vi bemerker avslutningsvis at forsikringsvilkårene er basert på en avveining mellom sikredes behov for å få dekket sitt økonomisk tap som følge av en skade, og foretakets behov for å kunne avgrense sin risiko. Foretaket står i utgangspunktet fritt til å utforme sine vilkår og må dermed kunne avgrense mot risiko som det ikke vil ta.

Til støtte for vår vurdering viser vi til nemndsavgjørelse FSN 5939, hvor nemnda behandlet en lignende sak som din. Nemnda uttalte bl.a. følgende:

Jan. 2004 hadde sikrede en lekkasje i sin bolig som medførte at mye vann rant ut gjennom vannmåler og påførte ham et tap i form av 'vann til spille' utover normalt forbruk av vann. Dette tapet krever han dekket under sin bygningsforsikring. Selskapet har anført at vann anses som innbo.

Forsikringsskadenemnda bemerker:

Det som er forsikret etter denne polisen er skader på selve bygningen med noen tillegg som er oppregnet. Tap av vann med den følge at vann-/kloakkregningen ble tilsvarende større, er ikke en skade på bygningen, men en ren formuesskade. En slik skade er ikke dekket under den aktuelle forsikringen. Nemnda viser også til ut. 1566, 1811 og 1851 som gjaldt tilsvarende problemstillinger.

Konklusjon: Selskapet gis medhold.

Se også nemndsavgjørelse 2015-154:

Spørsmålet er om sikredes økonomiske tap som følge av brudd på vannledning er dekningsmessig under industriforsikringen.

Forsikringens dekningsomfang er fastsatt i vilkårene. Her fremgår det at forsikringen omfatter 'bygninger' og 'løsøre' i den grad det fremgår av forsikringsbeviset. Med bygning menes også 'utvendige ledninger med tilknyttet utstyr (oljetank, septiktank, drenskum, kloakkpumpe og kloakkrensetank) som fører væske, gass eller elektrisitet til eller fra bygningen'.

Brudd på en utvendig rørledning på den forsikrede eiendommen medførte en utstrømming av 36.000 m³. Kommunen fakturerte avgift for vannforbruket på kr 674.222, og sikrede har krevd dette beløpet dekket under forsikringen.

Forsikringens dekningsomfang er som nevnt begrenset til bygninger og løsøre og nemnda finner det klart at erstatning for tapt vann ikke dekkes. På bakgrunn av resultatet er det ikke nødvendig å gå nærmere inn på unntaket om tap av væske.

Konklusjon: Selskapet gis medhold.

Etter dette finner vi at du ikke kan gis medhold.

Finansklagenemnda Skades begrunnelse

Spørsmålet til nemnda er om foretaket er ansvarlig for å dekke sikredes økte vannkostnader som følge av rørbruddet.

Nemnda slutter seg enstemmig til sekretariatets konklusjon.

Sikrede anfører i ettertid at økt vannforbruk må være dekket som følgeskade etter en dekket skade. Sikrede har fått erstatning for rørbrudd etter pkt. B.4.4. Denne dekningen omfatter «bruddskade» og visse definerte utgifter som ikke omfatter økte vannutgifter. Sikrede har videre fått erstatning for vannskade etter B.4.5, som dekker «skade» som følge av lekkasje. Skade betyr som sekretariatet legger til grunn negativ fysisk innvirkning på den forsikrede gjenstand og

omfatter ikke økte utgifter som ikke har sammenheng med selve reparasjonen. Visse utgifter er dekket under punktet for merutgifter, men dette omfatter ikke økte vannutgifter.

Finansklagenemnda Skades konklusjon

Foretaket gis medhold.

Ved behandlingen deltok Trine-Lise Wilhelmsen (leder), Merete Anita Utgård (bransjerepresentant) og Fanny Helle (forbrukerrepresentant).